

3. neděle velikonoční B

Lk 24, 35 - 48

Motto: Učedníci nemohli uvěřit, že Pán Ježíš vstal z mrtvých.

Zamyšlení:

O čem vyprávěli dva učedníci ostatním?

Vyprávěli si o tom, jak potkali Pána Ježíše a jak ho poznali při lámání chleba.

Oni ho tedy nepoznali hned?

Ne

Jak je možné, že ho nepoznali, vždyť s ním byli dříve tak často?

Asi vypadal ve vzkříšeném těle trochu jinak.

Za co ho považovali?

Za ducha

Co udělal Ježíš, když viděl, že ho nepoznávají.

Dovolil jim se dotknout jeho rukou a nohou. Požádal o jídlo a před nimi snědl kousek ryby.

Proč to všechno udělal?

Aby učedníci s jistotou věřili, že byl vzkříšen a že žije.

Pán Ježíš má s námi velkou trpělivost. Nevadí mu, když pochybujeme o tom, že on skutečně je a že je mezi námi. Snaží se nám hodně pomáhat, abychom v něj opravdu věřili.

Příběh:

Martina měla kamarádku Ivu. Iva trávila hodně času četbou knih, ráda taky hrála na počítači. To bylo Martině líto, protože ona raději chodila ven. Sportovala nebo se jen tak procházela. Mnohokrát se Martina zastavila u Ivy, jestli by s ní šla něco dělat ven. Nabízela: Můžeme jezdit na kolečkových bruslích nebo budeme prolézat tajuplným houštím u potůčku, budeme pozorovat ryby a ptáky. Jen málokdy se nechala Iva přemluvit, aby šly alespoň na brusle.

Martinka přemýšlela, co má dělat, když s ní Iva nechce zažívat dobrodružství venku a bylo jí to líto. Už si chtěla říct, že asi bude muset hledat jinou kamarádku, když tu jí něco napadlo. Vyrázila k rybníku. Byla vybavená sítí. Přikrčila se do rákosí a číhala na žabku. Když se jedna žabka přiblížila tak blízko, že jí mohla chytit, s rychlostí blesku skočila a žabku chytla do sítě. Radostně běžela za Ivou. Když přiběhla k Ivě, podala jí žabku ve sklenici s vodou.

„Co to je?“ zeptala se Iva.

„No přece žába, ale moc by mě zajímalo, jaká je to žába. Jak se jmenuje a jak žije. Možná bychom se mohly podívat do nějaké tvé encyklopedie.“

To se Ivě zalíbilo. Vzaly sklenici se žábou a šly to prozkoumat. Zjistili, že se jedná o skokana hnědého a přečetly si o něm dost zajímavých informací. V encyklopedii objevily i další druhy živočichů a tak se rozhodly, že je půjdou pozorovat ven přímo k rybníku. Iva sebou vzala encyklopedii přesto, že byla velmi těžká. Ale stálo to za to. Holky si spolu užily báječné odpoledne. Když je přestalo bavit pozorování přírody a žab, začaly se honit a lézt do tajemných houštin, které byly tak lákavé k objevování.

Martinka udělala něco podobného jako Pán Ježíš. Nevzdala se svojí kamarádce, ale přemýšlela, jak jí ukázat na to, že je hezké moct něco pěkného spolu prožít. To se jí nakonec povedlo a obě měly báječný pocit z toho, že jsou spolu.

Možná se nám někdy stane něco podobného. Kéž bychom si vzpomněli na to, že se vyplatí mít s druhými lidmi trpělivost a zkoušet se jim přiblížit jiným způsobem.

Závěr: Budeme trpělí, jako je Pán Ježíš trpělí s námi.